

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ*

21 (σ. 79) Ὅμοιον περὶ τῆς τοῦ μύλου ὁδοῦ, 1708 Μαρτ. 16.

† Ὁ καθηγούμενος τῆς μεγίστης Λαύρας Καλλίνικος Ιερομόναχος καὶ ἡ σύναξις.

22 (σ. 79) Ὅμοιον, Περὶ τοῦ μὴ ἔχειν ἄδειαν φέρειν μελίτσια ἐν τῇ σκήτῃ (ὑπογραφή καὶ ἔτος τὸ αὐτὸ Φεβρ. 8).

23 (σ. 80) Ὅμοιον, διὰ τὰ σύνορα καὶ τὰ πεζούλια τῶν κελλίων 1725 Ἰουλ. 24.

† Ὁ καθηγούμενος τῆς ἁγίας Λαύρας Μακάριος Ιερομόναχος καὶ οἱ λοιποὶ προεστοί.

24 (σ. 81) Ὅμοιον περὶ τῶν ὑδάτων τῶν δύο κελλίων τοῦ τε Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τοῦ πλησίον τοῦ Κυριακοῦ καὶ τοῦ κάτωθεν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, 1728, Μαΐου 11. † ὁ προηγ. Διονύσιος καὶ δικαῖος τῆς μεγ. Λαύρας καὶ οἱ λοιποὶ προεστοί.

25 (σ. 82) Ὅμοιον περὶ τοῦ μὴ κόπτειν ξύλα πλησίον τῶν γουρνῶν τοῦ κελλίου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τοῦ ἀντίπερα καὶ κάτωθεν τοῦ μύλου 1731 Ἀπριλίου 20. † Ὁ προηγ. καὶ σκευοφύλαξ τῆς ἡμετέρας Λαύρας Καλλίνικος βεβαιοί.

26 (σ. 83) Ὅμοιον περὶ τοῦ καλυβίου τοῦ ἀνεγερθέντος εἰς τὰ σύνορα τοῦ κελλίου τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου 1730 Ἀπριλίου. (ὑπογρ. ἡ αὐτή).

27 (σ. 84—8) «Ὑπόμνημα...τῆς καθ' ἡμᾶς Ιερᾶς σκήτειος...δικαιούνητος τοῦ πανοσιωτάτου ἁγίου πνευματικοῦ κυροῦ **Φιλοθέου**, οὐπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς προστασίας αὐτοῦ **ἀνηγέρθη ὁ Ιερός καὶ ὡραιότατος ναὸς τοῦ Κυριακοῦ...** Ἰδιόχειρον τοῦ προηγ. **Διονυσίου Λαυριώτου**. 1753 Σεπτ.

28 (σ. 87) «Περὶ τοῦ μὴ εὐγάζειν ἄκιον καὶ περὶ τοῦ ἀπαρασαλεύτως τηρεῖν, οὐχὶ μόνον τοὺς τετυπωμένους ὄρους καὶ θεσμούς, ὅπου ὁ κῶδιξ δεικνύει, ἀλλὰ καὶ ἄλλαις τάξαις παραδεδομέναις κατὰ διαδοχὴν εἰς τὴν σκήτην».

29 (σ. 88) Γράμμα τῆς μονῆς, **Περὶ μεταθέσεως τῆς εορτῆς τῶν ἁγίων Σάββα καὶ Σοφρών**, ἧς συνέταξε τῇ 15 Ἰανουαρίου τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, κατὰ τὴν μετὰ τὰ Φῶτα Κυριακὴν, ὧς καὶ ἐν τῇ Λαύρᾳ γίνεται, 1749.

† ὁ σκευοφύλαξ τῆς μεγίστης Λαύρας Μακάριος.

30 (σ. 89) Ὑπόμνημα συνοπτικὸν περὶ τῶν συμβάντων σκανδάλων διὰ τὰ μνημόσυνα τὰ τελούμενα ἐν Κυριακῇ (τὸ ὄρθρον τῶν Ἀγιαννιτῶν φρόνημα ἐπεβεβαίωσε καὶ ἡ μεγάλη ἐν Κουτλουμουσίῳ συνελθούσα σύνοδος, ὅτε καὶ κατεδικάσθησαν καὶ οἱ ἀντιφρονούντες).

31 (σ. 90—1) **Θεοδοσίου Πατριάρχου** Κιπλόεως «Περὶ τοῦ ἐν Κυριακῇ μνημοσύνου καὶ περὶ τῆς μεταλήψεως τῶν θείων μυστηρίων»

*) Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου Τόμου σ. 366.

ὅτι οὐχ ἁμαρτωδες». 1773 Ἰουν. 10 (Ἐπευθύνεται πρὸς τὴν Ἱ. Κοι νότητα ἔδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ *Οὐσπένσκη* ἐνθ' ἄνωτ. σ. 482—483 καὶ Meyer 231—3).

32 (σ. 92) *Κυρίλλου Πατρ Κ]πόλεως* σιγίλλιον, 1753. «Περὶ συγχωρήσεως τοῦ θρακίου τῶν πατέρων» ἤτοι νὰ εὐγάζωσιν αὐτὸ ἔλευθέρως.

33 (σ. 93—5) Γράμμα τῆς Λαύρας «Περὶ τοῦ μὴ δέχεσθαι τινα ξένον καλόγηρον μήτε καυγιότας, καὶ ὅτι νὰ ἐρχώμεθα εἰς τὴν σύναξιν χωρὶς ἐργόχτηρον καὶ ὅτι νὰ ἐρχώμεθα ἀπὸ κάθε κελλίον, καὶ ὅτι νὰ ἐρχώμεθα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δοσιμάτων οἱ γέροντες» 1775 Μάρτιος.

† *Οἱ τῆς μεγίστης Λαύρας προεσιῶτες καὶ ἐπίτροποι Γρηγόριος καὶ Ναθα ἀηλ βεβαιούμεν*

† *Οἱ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς ταύτης σκήτειος...πνευματικοὶ Κοσμάς ἱερομ. Ἀνανίας ἱερομ., Δεόντιος ἱερομ., Γεράσιμος ἱερομ. καὶ ἅπαντες οἱ... τῆς συνάξεως ἀποφαινόμεθα.*

34 (σ. 95—7) «Ἐπιτάγματα κεφαλαιώδη πρὸς ἃ δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν τοὺς ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἱερᾷ σκήτη τῆς θεο[προ]μήτορος Ἁγνης ἀδελφούς ἐπ' αὐτῷ τούτῳ πρὸς αὐτοὺς πεμφθέντα ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς μεγίστης Λαύρας». Ἀρχ. Πᾶσα πρᾶξις καὶ πᾶς λόγος. 1746 Φεβρουάριος.

† *Ὁ δικαῖος τῆς μεγίστης Λαύρας Ἡσαΐας καὶ ἡ σύναξις ἀποφαίνονται.*

† *Ὁ ταύτης τῆς ἱερᾶς Λαύρας Διονύσιος σκενοφύλαξ βεβαιῶ μετὰ τοῖς λοιποῖς προεσιῶσιν.* (sic).

35 (σ. 98—100) Ἐπιτάγματα ἕτερον περὶ τοῦ τῆς κυριωνύμου μνημοσύνου ἀρχ. Καὶ προλαβόντως μὲν ἤδη ἀρκοῦντως ὑπεμνηματεύσαμεν.

36 (σ. 101—6) *Σωφρονίου Πατρ. Κ]πόλεως.* σιγίλλιον Περὶ τοῦ πολυθρηλλήτου μνημοσύνου. 1776 (παρὰ Meyer σ. 236 - 241).

37 (σ. 107—110) *Καλλινίκου πρώην Κ]πόλεως,* Ἀπόκρισις πρὸς τινα ἐρωτήσαντα περὶ τῶν μνημοσύνων τῶν ἐν Κυριακαῖς τελουμένων.

Ἀρχ. Περὶ δὲ τῆς τῶν μνημοσύνων πληροφορίας (προσάγονται ἀρχαῖαι μαρτυρίαι).

38 (σ. 110 111) «Ἐπιτάγματα διὰ τὸ κοινὸν τεσσαρακονταλείτουρον» 17.9 Νοεμ. † *Ὁ δικαῖος τῆς ἱερᾶς ταύτης σκήτης Σάββας μοναχὸς καὶ οἱ σὺν ἐμοί... ἀποφαινόμεθα.*

39 (σ. 112—4) «Ὁμολογία καθολικὴ περὶ τῶν τριῶν χιλιάδων γροσίων ὅπου ἔδωσεν ἡ ἱερᾷ μονῇ τῇ καθ' ἡμᾶς σκήτη» νεωτέρω χειρὶ : «ἡ παροῦσα ὁμολογία εὐρέθη ἐξοφλημένη καὶ μένει πλέον ἄκυρος». 1783.

Ἐπογράφονται 10 προηγούμενοι Λαυριῶται καὶ οὐδεὶς ἠγούμενος.

40 (σ. 114—16) Δήλωσις περὶ τῶν ἀγρυπνιῶν καὶ τῶν μνημοσύνων τῶν ἐν Κυριακῇ.

41 (σ. 116—18) «Γράμμα τοῦ ἐσιναφίου τῶν Γουναράδων, ὅπου

ἔδωσαν τῇ ἱερᾷ σκῆτι, ἐν ᾗ διαλαμβάνονται αἱ 6250 γρόσια τῆς σκή-
τερός μας, τὰ ὅποια ἐδόθησαν διὰ χειρὸς αὐτῶν τῇ ἀγία καὶ μεγ. τοῦ
Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ δανειακῶς, ὅπως τὸ ἐτήσιον διάφορον τοῦτο δίδο-
ται εἰς ἐκπλήρωσιν.. τῶν βασιλικῶν χαρταίχοχαρτίων μας... εἰς γρόσια
500... ἔτους ἀπλβ' Νοῦμ. 15».

42 (σ. 119—20) «Γράμμα, ὅπερ ἄφησεν ἐν Κ)πόλει ὁ πανοσιώ-
τατος πνευματικὸς κῦρ **Ἀνανίας** εἰς τὸ κουτὶ τοῦ εὐλογημένου ῥουφε-
τίου τῶν Γουναράδων». (ὅτι κατέθεσε τὸ ἀνώτερον ποσὸν 1782,
Ματίου 1).

43—45 (σ. 120—4) Γράμματα σχετικὰ πρὸς τοὺς Γουναράδες διὰ
τὸ ἀνώτερον ποσὸν καὶ διὰ τὰς μετὰ μνημοσύνου τελουμένας ἀγρυπνίας,
1782.

46 (σ. 128) Ἐκ τοῦ τράγου περὶ ἀγενεῖων, καὶ ἐκ τοῦ σιγιλλίου
τοῦ **Ἱερεμίου** 1575.

47 (σ. 129) Γράμμα τῆς Λαύρας κανονίζου τὴν πρόσληψιν δοκί-
μων, καὶ ἄλλας τάξεις καὶ τυπικὰ τῆς σκῆτης καὶ **ἐνὰ μὴν ἐξομολο-
γοῦνται εἰς ἄλλους πνευματικοὺς ἔξω τῆς σκῆτης** 1788, Μάιος.

† **Ὁ ἀρχιμανδριτῆς τῆς ἱερᾶς Μεγίστης Λαύρας Ναθαναὴλ
βεβαίωσι τὰ ἄνωθεν.**

† **Ὁ προηγούμενος τῆς ἱερᾶς μεγίστης Λαύρας Ἰγνάτιος.**

48 (σ. 132) Ὅμοιον περὶ μικροῦ δάσουσ μεταξὺ τῶν δύο καλυβῶν,
ὅπερ ὡς ὄριον αὐτῶν δὲν ἔπρεπε νὰ κοπῆ, 1789 Μαΐου 11. (ὑπογρά:
ὁ ἀρχιμανδριτῆς Ναθαναὴλ καὶ ὁ ἐπίτροπος Γεράσιμος, ἐπειδὴ
τὸ γράμμα τοῦτο διεγοράφη ἐξεδόθη ἕτερον).

49 (σ. 133) Ὅμοιον, ἐπαναλαμβάνον τὰ ἀνατέρω καὶ περὶ τῶν
ὄριων τοῦ Κυριακοῦ καὶ νὰ μὴ κόπτονται τὰ πέριξ δένδρα «διὰ ἴσκιον
καὶ καλλωπισμὸν τοῦ δρόμου, ὡσαύτως καὶ εἰς ὅλους τοὺς δρόμους νὰ
ἀφίνου ὡς δύο ὀργυιαῖς ἄκοπον, καὶ ὅποιος κάμη τὸ ἐναντίον νὰ
παιδεύηται». **Ἀρχιμ. Ἡσαΐας, Σύγκελλος Ἱερόδθεος, προηγ. Ζω-
φορόσιος** 1804 Μαΐου 17.

50 (σ. 137) Ἐκ τοῦ ἠθθέντος Τράγου, Περὶ τοῦ μὴ ποικίλλειν τὸ
κουκούλιον.

51 (σ. 135—8. Ἀπόφασις τῆς σκῆτης «ἐνὰ μὴ τολμήση τις, εἰς ὅποιον
μέρος καὶ ἂν εἶναι, διὰ νὰ ἀγοράσῃ μαλλία» ἄνευ γνώμης τῶν πατέ-
ρων, νὰ ἀγοράσωσι δὲ ἀπὸ τὸ Κοινόν (ἀποκλείονται αἱ μοναὶ Χιλια-
δαρίου καὶ Ζωγράφου). ἐπίσης ἀπαγορεύεται νὰ κείρωνται ἐν τῇ σκῆτι
ξένοι καὶ ἔξω τῶν ὄριων παροικοῦντες καὶ ἀποκλείονται οἱ ξενοκουσί-
ται. Συνετάχθη μετὰ τὸ 1788.

52—55 (σ. 141-4) Διάφορα ἀφιερωτήρια καὶ χρεωστικὰ ἔτ. 1790 1794.
τῷ 1794. † **Ὁ καθηγούμενος ὁῦ ἱεροῦ κοινοβίου Λαύρας Παΐσιος
ἱερομόναχος.**

56 (σ. 151-9) Σημειώματα περὶ συνεισφορῶν καὶ ἀφιερωμάτων
τῆς σκῆτης.

57 (σ. 164-5) Ἀπόφασις μονῆς καὶ σκῆτης: «εἰς τὸ ἔξῃς νὰ μὴ
τολμήση τις ἐκ τῆς συνουσίας, ὅποιας τάξεως καὶ ἂν εἶνε.. νὰ κουρεῖ-

ση καλόγηρον, εἰ μὴ μόνον ὁ γέροντας... τοῦ δὲ γέροντος ἀποίχουμε... νὰ μείνη τὸ β' πρόσωπον κατὰ τὴν τάξιν τοῦ..ἀγίου Ὁρους..τέλειος γέροντας». 1813. † **Ἀρχιμανδρίτης Ναθαναήλ.**

58 (σ. 167-9) Ἀπόφασις κοινὴ κατὰ τῶν ἀγενείων καὶ περὶ ἄλλων θεσμῶν. (ὅμοιον πρὸς τὸ 47) 1813 † **Ἀρχιμανδρίτης Ναθαναήλ.**

59 (σ. 170-1) Γράμμα τῆς μονῆς, καθ' ὃ ἀπαγορεύεται τῷ ὑποτακτικῷ δοκιμάζων ν' ἀλλάσση γέροντας ἐν τῇ σκῆτι. 1842.

† **«Οἱ ἐπίτροποι τῆς μεγίστης Λαύρας Προηγ. Κύριλλος καὶ Χατζῆς ἀνανίας σὺν...»**

60 (σ. 189-215) Ἐνταῦθα σημειοῦμεν τὰς κτιτορικὰς ἀγρυπνίας καὶ τὰ ὀνόματα, ἅπερ μέλλομεν μνημονεύειν ἐν αὐταῖς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ» ἀπὸ τοῦ 1837. Στάχσις βυρσίνη μετὰ ἐκτυπωμάτων.

Φύλλα ἀγραφα: 44-68, 172-189 καὶ 215-238.

514 103 **Κώδιξ ἀντιγράφων τῆς σκῆτης.** 8ον μεγ. XIX αἰ.

Ἐπειδὴ ἐν τῷ προηγουμένῳ κώδικι οὐδὲν σχεδὸν σιγίλλιον Πατριαρχικὸν περὶ τῶν τυπικῶν καὶ δικαιωμάτων τῆς σκῆτης ὑπάρχει, συνετάχθη ἔπειτα ὁ κώδιξ οὗτος, ἐνθα ἀντιεγράφησαν τὰ εἰς διαφόρους καλύβας φυλαττόμενα σιγίλλια καὶ Πατριαρχικὰ γράμματα, καὶ ὅστις φυλάττει ἐν τῇ ἀνωθεν τοῦ Κυριακοῦ καλύβῃ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ὑπάρχει ἐπικεχυομένον τῇ σφραγίδι τῆς σκῆτης. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ ἀντιγραφή δὲν ἐγένετο πάντοτε πιστή.

1. **Διονυσίου Πατριάρχου** Κ/πόλεως γράμμα περὶ τῆς διαδοχῆς τῶν συνοδικῶν 1688, Μάϊος. † **Πατριάρχης Διονύσιος ἰδιοχείρως ὑλέγραψα** † **Ὁ δικαῖος τῆς ἁγίας Ἄννης Λεόντιος ἱερομόναχος καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοὶ βεβαιοῦμεν.** Ἐν τῇ καλύβῃ τοῦ Γέρο-Πέτρου, ἡ ἁγία Τριάς, ὑπάρχει ἀντιγραφὸν ἐπίσημον μετὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πατριάρχου (μονοκονδυλιά), καὶ σφραγίδος τῆς σκῆτης διαφόρου τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν μοι ἔχει διαμ. 38 χιλιοστὰ καὶ περίξ ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΚΗΤΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΠΡΟΜΗΤΟΡΟΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ. Ἐν τῷ μέσῳ ἡ εἰκὼν τῆς ἁγίας Ἄννης καὶ ὑπεράνω εἰς 4 ὀριζοντίους σειρὰς τὰ ἐξῆς: Η ΑΓΙΑ ΑΝΝΑ | ΜΗΤΗΡ | ΤΗΣ ΘΚ8 | 1785.

2. **Ἰωαννίνου Πατριάρχου** σιγίλλιον ὑπὲρ τῶν ἀσκητῶν πρὸς τὰς μονὰς καὶ τὴν Σύναξιν διὰ τὴν φρολογίαν, 1762 Αὐγούστος. (Τὸ πρωτότυπον ὑπάρχει παρὰ τῷ πατρὶ Νικάνδρῳ ἐν τῇ καλύβῃ τοῦ **Πατριάρχου Κυρίλλου**).

3. **Καλλινίκου σιγίλλιον** πρὸς τὰς μονὰς καὶ τὴν Σύναξιν τοῦ ἁγίου Ὁρους ὑπὲρ τῶν ἀσκητῶν, δορυμύτατον κατηγορητήριον τῶν μονῶν (ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τοῦ Ἀσκητισμοῦ Τομ. Α' σ. 227—233 ἔτ. 1805, Σεπτ.).

4. Τοῦ αὐτοῦ ἕτερον ὅμοιον, 1806 Αὐγούστος.

(Ἀπόκειται παρὰ τῷ Γέρο-Ἀνανίᾳ καλύβῃ ὁ τίμιος Σταυρός).

5. Γράμμα τῆς Ἱ. Κοινότητος ὀλοσφράγιστον πρὸς τὸν **Πατριάρχην Γερμανδόν**, δι' οὗ ἐκφράζεται ἡ τε εὐπέθεια πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἡ ὑπὲρ τῶν ἀσκητῶν ἐτυμηγορία, ἀναλαβούσης τῆς Ἱ. Κοι-

νόητος 20 καὶ τῆς Λαύρας 15 ἀπὸ τῶν σκητ. ὀνομάτων ἄχρι νέας καταγραφῆς 17 Φεβρ. 1843.

6. *Γερμανοῦ πατριάρχου* σιγίλλιον περιέχον τὸν νέον κανονισμόν τῆς σκήτης ἐξ 20 κεφαλαίων. Ἀπρίλιος 1843 (Ἐδμη. ἐν Περιγρ. Καταλ. 209—16).

7 Τοῦ αὐτοῦ γράμμα πρὸς τὴν σκήτην συνοδεῦον τὸ σιγίλλιον 30 Ἀπρ. 1843).

8 *Σωφρονίου πατριάρχου* τὸ λεγόμενον Διαιτητήριον. Μάϊος 1866 (αὐτ. 335—8).

9 *Γερμανοῦ πατρ.* ἐκ τοῦ κατὰ τὸ 1843 ἐκδοθέντος σιγίλλιου, ὅπερ ἐδόθη ἐν μεμβράνῃ ὑπὸ *Σωφρονίου*, ὅστις ἐπιβεβαιοῖ τὸ γνήσιον, (διότι, ὡς λέγεται, τὸ σιγίλλιον ἀφηρέθη ὑπὸ τῆς Λαύρας): «ὅπως ἐν ὄψει διαπαντὸς ταῦτα ἔχοντες διατηρῶσιν ἀπαραλλάκτως ἐν κοινῇ προθυμίᾳ καὶ φόβῳ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς εὐσταθείας καὶ βελτιώσεως τῆς σκήτης αὐτῶν καὶ τοῦ κατὰ Θεὸν πολιτεύματος πάντων τῶν ἐνασκουμένων» Μάϊος 1866.

10 *Σωφρονίου* γράμμα πρὸς τὸν πρόην Κ/πόλεως *Ἀνθιμον τὸν Κουταλιανὸν* ἐν τῇ τοῦ Ἐσφιγμένου ἐφησυχάζοντα. Ἰουλίου 13, 1866 (δι' οὗ ἀνακαλεῖται οὗτος ὡς πατριαρχικὸς ἔξαρχος καὶ ἀπαλάττεται ἐκ τῆς τῶν ἀσκητῶν ὑποθέσεως).

11 Γράμμα τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Λαύρας. 16 Φεβρ. 1843 (δι' οὗ βεβαιοῦται ὅτι θέλουσι παρὰ τῶν ἀσκητῶν «λαμβάνειν.. διὰ 40 ὀνόματα τὸ ἡμισυ ποσὸν τῶν μοναστ. ὀνομάτων» μέχρι τῆς νέας καταγραφῆς, ὅτε καὶ οὗτοι θὰ πληρῶνωσι ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀσκηταί, ὑπογραφαί: *Χατζῆ Γρηγόριος, Γέρο-Σωφρόνιος, Γέρο-Κύριλλος, Μελχισεδέκ.* (ἐν ἀρχῇ): † *Ὁ πατριαρχικὸς ἔξαρχος Κασσανδρείας Ἰάκωβος ἐπιβεβαιοῖ.*

Δὲν εἶναι ταῦτα καὶ μόνα τὰ ἐπίσημα τῆς σκήτης ἔγγραφα, τὰ περιεχόμενα ἐν τοῖς δυσὶ κώδιξιν, οἵτινες σημειώτερον ὅτι δὲν ἐσημειώθησαν ἐν τῷ προχείρῳ καταλόγῳ τοῦ πατρὸς Καλλίστου. Ἡ σκήτη τῆς ἁγίας Ἄννης πρώτη ἐκ τῶν νέων καὶ ὑποτελῶν σκητῶν διοργανωθείσα, κέκτηται πληθὺν ἔγγράφων κανονιστικῶν καὶ διοικητικῶν καὶ δὴ δικαστικῶν, πρωτοστατήσασα αἰεὶ ἐν τοῖς περὶ προνομίων καὶ δικαιωμάτων ἀγῶσι, καὶ δὴ εἰς τοὺς πρὸς ἀποτίναξιν τῆς φορολογίας. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐσκορπισμένα εἰς τὰς διαφόρους καλύβας, ἠδυνήθη ν' ἀνακαλύψω καὶ νὰ ἀντιγράψω εἰς τόμον ὀλόκληρον ὁσονοῦπω εὐδοκία τοῦ Ὑψίστου ἐκδοθησόμενον. Ταῦτα ἀποτελοῦσι τὴν κυρίαν πηγὴν τῆς ἱστορίας τῆς ἁγίας Ἄννης, ἣν προανήγγειλαν ὡς Β' τόμον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἀσκητισμοῦ. Τὰ ἀνωτέρω συνηγμένα μοι ἔγγραφα ὑπῆρχον ἄλλοτε φυλαττόμενα ἐν κιβωτίῳ ἐν τοῖς κατηχοιμένοις τοῦ Κυριακοῦ, βουληθείσης δέ ποτε τῆς κυριαρχου μονῆς, ὡς ἄδεται νὰ κατασχη αὐτά, ἔκτοτε καταμεμηθέντα φυλάττονται περιδεῶς ἐν ταῖς διαφόροις καλύβαις, ἅς τινας, καὶ ἐδηλώσαμεν ἀνωτέρω.

1. Βλ. ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τοῦ Ἀσκητισμοῦ τομ. Α' τὸ κεφ. «Καθεστωτικὸι ἀγῶνες: φορολογία, ἰδιοκτησία, διαδοχή, τριμερῆδιον κτλ.» σ. 156—176.

Τὰ ἔγγραφα ταῦτα τῆς Σκήτης ὑπάρχουσι ἀντιγεγραμμένα καὶ ἐν κώδ. 759 (XIX αἰ.) ἀγ. Παντελεήμονος, σ. 189—249) (βλ. κατάλογ. *Δάμπρου* τόμ. Β' σ, 427)¹.

*Ἱστορικὸν σημείωμα περὶ τῆς σκήτης τῆς ἁγίας ᾽Αννης
ὑπὸ Ἰακώβου Νεασκητιώτου.*

Ἄθωνιὰς ἀγ. ᾽Αντ. 282 φ. 179α. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἁγίου τούτου γέροντος **Γεροντίου** καὶ τοῦ ὑπηκόου ὑποτακτικοῦ τούτου, ἡ κἀρα τοῦ ὑποτ. τούτου ἐθαυματούργει διὰ τὴν ἄκραν του ὑλακοὴν ὡς καὶ τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου **Ἀκακίου**, περὶ οὗ διηγείται ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ἐν τῇ βίβλῳ τῆς κλίματος· καὶ ἐσώζετο εἰς τὸ Κυριακὸν (τοῦτον κατωτέρω φ. 179β συναριθμεῖ ὁ Ἰάκωβος μεταξὺ τῶν ἁγιαννιτῶν ἁγίων) : ὁ ἄνωθεν ὑποτακτικὸς τοῦ γέροντος Ἀκάκιος ἠγίασεν, οὗ ἡ κἀρα ἐτέλεσε θαυμάσια ἐν τῇ αὐτῇ σκῆτι ἐτει 1805² φ. 179α. Ἡ μονὴ τῶν βουλευτηρίων (ἄνωτέρω φ. 178β λέγει ὅτι βουλευτήρια ἐκλήθη ὁ τόπος ἐνηρωθείσης τῆς μονῆς κατέφυγον οἱ μοναχοὶ ἐΰψηλὰ ἐνθα νῦν ἡ σκῆτη καὶ ἡσύχαζον, ἔχοντες Κυριακὸν ναὸν καὶ συναζόμενοι εἰς τὰς συναξεῖς, ὅθεν καὶ βουλευτήρια ἐκλήθη. ὅτι πολλοὶ διεσπαρμένοι εἰς διάφορα μέρη εὐρίσκοντο εἰς τε τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου ᾽Αρτεμίου καὶ πέριξ»), ἐσώζετο αὐτοδέσποτος ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρου μονύδρια. καθὼς εἰς τὸ δεῦτερον Τυπικὸν τοῦ Τράγου εὐρίσκεται ὑποσημειούμενος ὁ ταύτης ἠγούμενος Πέτρος εὐτελής καὶ ἠγούμενος μονῆς κυροῦ **Ἀθανασίου** τῶν Βουλευτηρίων».

[Συνεχίζεται]

† Ο ΚΟΡΥΤΣΑΣ ΕΥΛΟΓΙΟΣ

1. Πλὴν τούτων κώδικες τῆς σκήτης τῆς ἁγίας ᾽Αννης ὑπάρχουσι πολλοὶ διεσκορπισμένοι τῆδε κάκεισε καὶ δὴ εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος· π. χ.

Ἄγίας ᾽Αννης Κανόνες XVII

Κώδ. ἀγ. Παντ. 494 φ. 167α 177. φ. 175β.

Τῷ συμπράξαντι καὶ συνεργήσαντι μοι
χάρις καὶ δόξα, οἷα Θεῷ τῶν ὄλων·
ἐν τῇ ἱερῇ καὶ σεβασμῖα σκῆτι
τῆς πανενδόξου θεοπρομήτορος μου
ἐπονήθησαν καὶ ἐγράφησαν οὗτοι
οἱ ἄσματος καὶ ἱεροὶ κανόνες
τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας ᾽Αννης
προτροπῇ μέντοι φίλου τινος φιλάτου
παρὰ μελανεῖμονος ἀνδρὸς ἀγύπτου
οὗ ἡ κλήσις εὐδηλος τῷ παντ' εἰδότι
Θεῷ κλέος δίδόντι φδε τὸ τέρμα

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψοῆ, κατὰ μῆνα Φεβρ.

2. καὶ ἐν φ. 275α ἀπαριθμῶν τοὺς ἁγιαννίτας ἁγίους λέγει :

Ἐν ἔτει 1805 εἰς ὑποτακτικὸς θαυμάσιος ἠγίασεν οὗ ἡ κἀρα ἐθαυματούργει. Βλ. παρὰ **Σμυρνάκη** Τὸ ἅγιον Ὄρος σ. 410—11 περὶ τῆς ἰδρύσεως τῆς σκήτης καὶ παρ' **Οὐσπένσκη**, Δευτέρα περιοδεία εἰς τὰς μονὰς τοῦ Ἄθω, Κίεβον 1876, σ. 339.